

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XXV

Warszawa dnia, 15 lipca 1948 r.

Nr 14

TREŚĆ

ZARZĄDZENIA:	Str.
Poz. 31. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 23 czerwca 1948 r. o wprowadzeniu w życie regulaminu dla doręczycieli i listonoszów wiejskich	103
Poz. 32. Instrukcja Pocztowo-Dewizowa	103
Poz. 33. Zaokrąglenie sum z końcówkami groszowymi do pełnych złotych przy księgowaniu i regulowaniu należności	109
OKÓLNIKI:	
Usterki w zagranicznym obrocie przekazowym. — Wykorzystanie wolnych obwodów telefonicznych w II strefie	110
KOMUNIKATY:	
Postępowanie z przesyłkami gazetowymi, zawierającymi tygodnik „Żołnierz Polski“. — Wykazy książeczek oszczędnościowych P. K. O. z których doraźne wypłaty są zastrzeżone. — Zwrotne egzemplarze czasopism. — Przesyłki lotnicze w obrocie krajowym. — Wypłata przekazów P. K. O. nadechodzących pod adresem kierowników szkół. — Rozszerzenie obrotu pocztowego z Niemcami. — Legitymacje unieważnione	110

Poz. 31.

Zarządzenie

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 23 czerwca 1948 r. o wprowadzeniu w życie regulaminu dla doręczycieli i listonoszów wiejskich.

§ 1. Wprowadza się w życie Regulamin dla doręczycieli i listonoszów wiejskich (II. P. 17.) stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia*).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r. Z dniem tym tracą moc obowiązującą Przepisy służbowe dla doręczycieli i listonoszów wiejskich (I. A. 8), wprowadzone w

życie zarządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 maja 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 11, poz. 86).

*) Załącznik zostanie rozesłany urzędowo i agencjom p. t. oddzielnie — w cenie 50 zł.

w z. Ministra Poczty i Telegrafów
Zenon Lipiński, Podsekretarz Stanu

Poz. 32.

Instrukcja Ministra Skarbu z dnia 21 maja 1948 r.

wydana w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowo-celne i urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi (Instrukcja Pocztowo Dewizowa).

Na podstawie § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 57,

poz. 419), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 40) i § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1946 r. w sprawie zakazu prowa-

dzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 43) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Bez zezwoleń Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzających udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową, zabronione jest wysyłanie (wywóz) lub przekazywanie za granicę poczta:

- 1) krajowych i zagranicznych środków płatniczych;
- 2) krajowych i zagranicznych papierów procentowych, papierów dywidendowych oraz kuponów od takich papierów;
- 3) książeczek oszczędnościowych i wkładkowych bez względu na to, czy są krajowe czy zagraniczne;
- 4) złota we wszelkiej postaci, czy to w monetach mających lub nie mających w jakimkolwiek kraju mocy ustawowego środka płatniczego, czy to w stanie nieprzerobionym, czy nawet przerobionym (przedmioty posiadające znamiona gotowych do użytku wyrobów);
- 5) platyny we wszelkiej postaci, zarówno przerobionej jak i nieprzerobionej;
- 6) kamieni szlachetnych i innych klejnotów;
- 7) wszelkiego rodzaju polis ubezpieczeniowych, wystawianych przez towarzystwa ubezpieczeniowe za granicą oraz kwitów lombardowych banków lub zakładów zastawniczych.

§ 2.

Środkami płatniczymi, podlegającymi zakazowi wysyłania (wywozu) lub przekazywania za granicę niezależnie od waluty (krajowej lub zagranicznej), na którą opiewają, są:

- 1) pieniądze (monety, banknoty oraz wszelkie znaki pieniężne papierowe — także wycofane z obiegu);
- 2) weksle i czeki, także in blanco, tj. nie wypełnione blankiety, jeżeli są tylko zaopatrzone podpisem oraz przeterminowane i to zarówno protestowane jak i nie protestowane;
- 3) asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłaty i przekazy: są to zlecenia wypłaty pieniężnej osobie określonej lub okazicielowi, wystawione przez instytucje państwowe, samorządowe, banki firmy handlowe albo inne osoby fizyczne lub prawne. Dokumenty te są wystawiane przeważnie na zwykłym papierze firmowym, a nie na blankietach, jak np. weksle lub czeki;
- 4) pocztowe kupony międzynarodowe na odpowiedź w ilości ponad trzy blankiety (kupony) w jednej przesyłce pocztowej.

§ 3.

Papierami procentowymi w rozumieniu instrukcji niniejszej są również:

- 1) listy hipoteczne i gruntowe, o ile odnoszą się do wierzytelności oprocentowanych;
- 2) skrypty dłużne oprocentowane;

- 3) obligacje i listy zastawne;
- 4) renty kapitałowe.

§ 4.

Nie podlega zakazowi wysyłanie (wywóz) za granicę:

- 1) polis ubezpieczeniowych, wystawianych przez polskie towarzystwa ubezpieczeniowe;
- 2) nie wypełnionych i nie zaopatrzonych podpisami blankietów wekslowych i czekowych;
- 3) pokwitowań odbioru należności, jeżeli nie zawierają poleceń wypłaty;
- 4) trzech pocztowych kuponów międzynarodowych na odpowiedź w jednej przesyłce pocztowej.

§ 5.

Urzędy pocztowe przyjmują do wysłania za granicę krajowe i zagraniczne środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów, książeczki oszczędnościowe i wkładkowe w nadawanych w stanie otwartym listach poleconych oraz listach i paczkach z podaną wartością na podstawie zezwoleń Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzających udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową.

Złoto można przesyłać za zezwoleniem (zaświadczeniem) w nadawanych w stanie otwartym listach poleconych oraz w paczkach z podaną wartością.

§ 6.

Banki dewizowe mogą bez specjalnego zezwolenia wysyłać lub przekazywać pocztą za granicę zagraniczne środki płatnicze, a w ramach generalnych lub specjalnych zezwoleń Komisji Dewizowej także krajowe środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów oraz książeczki oszczędnościowe i wkładkowe, bez obowiązku okazywania zawartości takich przesyłek przy nadawaniu ich na poczcie.

Tego rodzaju przesyłki pocztowe muszą być nadawane na pocztę przez banki dewizowe za pomocą oddzielnej książki nadawczej, przy czym w rubryce „Uwagi“ powinna być podana dokładna zawartość przesyłki.

Przy wysyłaniu za granicę przesyłek pocztowych zawierających krajowe środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów oraz książeczki oszczędnościowe i wkładkowe, banki dewizowe podają w rubryce „Uwagi“ książki nadawczej, numer i datę odpowiedniego zezwolenia (generalnego lub specjalnego) Komisji Dewizowej.

Przesyłki takie powinny być zaopatrzone na stronie adresowej odciskiem stempla: „Wolna od kontroli dewizowej w myśl § 6 instr. p. d.“.

§ 7.

Wysyłanie (wywóz) i przekazywanie za granicę wartości, wyszczególnionych w § 1 niniejszej instrukcji, odbywać się może tylko na podstawie zezwoleń Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, wystawionych na formularzach według wzoru Nr 1 lub 2, zawierających stwierdzenie, że

wysłanie (wywóz) lub przekazanie ma się odbyć za pośrednictwem poczty. Pism, kierowanych do stron przez banki celem zawiadomienia ich o udzieleniu zezwolenia, nie należy utożsamiać z zezwoleniem (zaświadczeniem), wystawionym na formularzu.

II. Przyjmowanie do wysłania (wywozu) za granicę środków płatniczych, walorów, książeczek oszczędnościowych i złota w listach poleconych oraz w listach i paczkach z podaną wartością.

§ 8.

Listy polecane oraz listy i paczki z podaną wartością z przeznaczeniem za granicę, nadawane w stanie otwartym sprawdza przyjmujący pracownik pocztowy, zwracając uwagę, czy nie zawierają złota, środków płatniczych oraz wszelkich innych walorów, objętych ograniczeniami dewizowymi (§ 1). Jeżeli list lub paczka zawiera złoto, środki płatnicze lub inne walory objęte ograniczeniami dewizowymi, pracownik powinien zażądać od nadawcy przedstawienia zezwolenia Komisji Dewizowej względnie zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową i stwierdzić:

- 1) czy zezwolenie (zaświadczenie) jest ważne;
- 2) czy nadawca wysłał środki płatnicze, walory itp. wyszczególnione w zezwoleniu (zaświadczeniu);
- 3) czy wysyłana kwota pieniężna lub wartość nie przekracza kwoty lub wartości, określonej w zezwoleniu (zaświadczeniu);
- 4) tożsamość osoby, zgłaszającej się celem nadania przesyłki (listu poleconego, listu lub paczki z podaną wartością). Stwierdzenie tożsamości należy odnotować w księgach przyjęć w rubryce „nadawca“, podając imię i nazwisko tej osoby oraz cechy dokumentu legitymacyjnego tj. nazwę dokumentu, nazwę urzędu wystawiającego oraz numer i datę wystawienia.

Postanowienie powyższe nie narusza obowiązku odnotowania w księgach przyjęć adresu nadawcy umieszczonego na przesyłce, jeżeli nadawcą jest inna osoba niż zgłaszający się z przesyłką celem jej nadania.

Stwierdzenie tożsamości osoby nadającej przesyłkę nie jest wymagane, gdy przesyłkę na podstawie generalnego zezwolenia nadają przy pomocy oddzielnej książki nadawczej banki dewizowe.

Przesyłki pocztowych (listów poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością), nie odpowiadających wymienionym warunkom, nie wolno przyjmować. Jeżeli jednak stwierdzona zawartość okaże się mniejsza, aniżeli opiewa zezwolenie lub zaświadczenie, przesyłkę należy przyjąć.

Po dokonaniu wymienionych czynności, pracownik pocztowy, na dowód przeprowadzonej kontroli, umieszcza na przyjętej przesyłce, w prawym dolnym rogu odcisk datownika. Odcisk datownika na-

leży umieszczać w ten sposób, aby nie szkodził jasności adresu.

Czynności, związane z opakowaniem i zamknięciem przesyłek, wykonywa nadawca w nieprzerwanej obecności pracownika pocztowego przyjmującego przesyłkę.

Na zezwoleniu (zaświadczeniu) pracownik pocztowy notuje znamiona przesyłki, określając jej rodzaj (list polecony, list lub paczka z podaną wartością) i umieszcza swój podpis oraz odcisk datownika, a następnie zwraca zezwolenie względnie zaświadczenie do instytucji wystawiającej.

Czynności kontroli dewizowej pracownika pocztowego, przyjmującego przesyłki, nie mogą w niczym naruszyć tajemnicy korespondencji.

§ 9.

Kontrolę dewizową paczek pocztowych (zwykłych i z podaną wartością) oraz przesyłek listowych zwykłych i poleconych z zawartością towarów, nadawanych do wywozu w urzędach pocztowo-celnych, przeprowadzają organa celne przy dokonywaniu odprawy celnej wywozowej.

§ 10.

Paczki zwykłe oraz przesyłki listowe zwykłe z zawartością towarów, nadawane w urzędach pocztowych, poza urzędami pocztowo-celnymi, podlegają kontroli dewizowej przez organa celne w urzędach wymiany przy odprawie celnej wywozowej.

Przesyłki listowe polecane oraz paczki z podaną wartością poddane kontroli dewizowej w urzędach nadania poza urzędami pocztowo-celnymi, podlegają kontroli pod względem celnym w urzędach wymiany.

§ 11.

W razie stwierdzenia przez urząd wymiany (stały lub ruchomy) albo przez urząd przejściowy, że dana przesyłka nie posiada w prawym dolnym rogu odcisku datownika, stwierdzającego fakt dokonania kontroli dewizowej, względnie stwierdzenia, że jest wolna od kontroli dewizowej, należy przesyłkę zwrócić do miejsca nadania celem przeprowadzenia kontroli w obecności nadawcy.

Urzędy wymiany (przejściowe), znajdujące się w siedzibie nadania, przesyłki takich nie zwracają urzędowi nadania, lecz same wzywają nadawców i przeprowadzają kontrolę w ich obecności.

III. Przekazywanie sum pieniężnych za granicę za pomocą przekazów pocztowych.

§ 12.

Pracownik, przyjmujący przekaz:

- 1) sprawdza, czy zezwolenie (zaświadczenie) jest ważne oraz czy suma przekazowa jest zgodna z sumą, określoną w zezwoleniu (zaświadczeniu);
- 2) notuje w rubryce „Uwagi“ księgi przyjętych przekazów znamiona zezwolenia (zaświadczenia): imię i nazwisko osoby zgłaszającej się celem nadania przekazu oraz znamiona dokumentu legitymacyjnego; stosując analogiczne postanowienia § 8 p. 4 instrukcji niniejszej;

- 3) zaopatruje zezwolenie (zaświadczenie) swoim podpisem i odciskiem datownika;
- 4) dołącza zezwolenie (zaświadczenie) do księgi przyjętych przekazów.

Wymienione zezwolenia (zaświadczenia), odpowiednio ułożone i ewent. zeszyte, przesyła się wraz z księgą przyjętych przekazów do Izby Kontroli Rachunkowej P. i T. w Bydgoszczy.

Izba Kontroli Rachunkowej P. i T., przeprowadzając kontrolę księgi przyjętych przekazów sprawdza również umieszczone w księdze adnotacje na podstawie dołączonych zezwoleń (zaświadczeń), po czym zwraca je instytucji wystawiającej.

§ 13.

W razie nieprzedstawienia przez stronę zezwolenia (zaświadczenia) pracownik pocztowy odmawia przyjęcia przekazu.

§ 14.

Na przekazach, wysyłanych za granicę, nie należy umieszczać osobnego odcisku datownika na dowód przeprowadzenia kontroli dewizowej ani też podawać znamion zezwolenia (zaświadczenia).

§ 15.

Przed wysłaniem przekazów pracownik kontrolujący winien sprawdzić, czy przekazy przyjęto zgodnie z postanowieniami § 12 pkt 1 i § 14 instrukcji niniejszej.

IV. Częściowe wykorzystanie zezwoleń (zaświadczeń).

§ 16.

Posiadacz zezwolenia (zaświadczenia) nie ma obowiązku wysyłania lub przekazywania za granicę środków płatniczych lub walorów jednorazowo tzn. w wysokości, na jaką opiewa zezwolenie (zaświadczenie), lecz może je wykorzystać także częściowo. W tym przypadku na przedniej stronie zezwolenia (zaświadczenia) pracownik pocztowy notuje każdorazowo wysokość wysyłanej (przekazywanej) kwoty, umieszczając odcisk datownika i swój podpis, a zezwolenie (zaświadczenie) zatrzymuje w urzędzie pocztowym. Urząd pocztowy zwraca zezwolenie (zaświadczenie) dopiero po całkowitym jego wykorzystaniu lub po upływie terminu ważności. Zezwolenie (zaświadczenie) nie może być wykorzystane po upływie terminu, na jaki opiewa.

Przy przekazywaniu sum pieniężnych za granicę za pomocą przekazów pocztowych urząd przesyła zezwolenie (zaświadczenie) do Izby Kontroli Rachunkowej P. i T. po całkowitym jego wykorzystaniu lub po upływie terminu ważności. Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. postępuje w myśl wskazań § 12 ust. ostatni.

§ 17.

Przy częściowym wykorzystaniu zezwoleń (zaświadczeń) umieszcza się w rubryce „Uwagi“ księgi przyjętych przekazów oprócz znamion zezwolenia (zaświadczenia), także adnotację „częściowo wykorzystano“.

V. Weksle i czeki.

§ 18.

Weksle i czeki, wysyłane za granicę, zaopatrywane są przez Oddziały Narodowego Banku Polskiego lub banki dewizowe w adnotację o udzieleniu zezwolenia na wysyłanie za granicę. Jednakże adnotacje te nie upoważniają poczty do wysyłania ich za granicę.

Na wysyłanie weksli i czeków za granicę wymagane jest zezwolenie (zaświadczenie) w myśl postanowień § 7 instrukcji niniejszej.

VI. Sprowadzanie do kraju z zagranicy.

§ 19.

Sprowadzanie z zagranicy do kraju w przesyłkach pocztowych:

- 1) krajowych i zagranicznych papierów procentowych, papierów dywidendowych oraz kuponów od takich papierów;
- 2) złota w postaci monet zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i nie mających nigdzie obiegu ustawowego, w postaci sztab, odlewów i przedmiotów nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu oraz w stanie nie przerezionym we wszelkiej postaci;

— wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową (wzór Nr 3 i 4).

§ 20.

Sprowadzanie z zagranicy do kraju w przesyłkach pocztowych:

- 1) polskich obiegowych pieniędzy papierowych;
- 2) zagranicznych pieniędzy papierowych;

— wymaga również zezwolenia Komisji Dewizowej (indywidualnego lub ogólnego) albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową.

§ 21.

Kontrolę Dewizową przesyłek pocztowych, nadchodzących z zagranicy, przeprowadzają organa celne przy rewizji celnej, dokonywanej w urzędach pocztowo-celnych na ogólnych zasadach. Przesyłki pocztowe, zawierające złoto lub inne — poza pieniędzmi papierowymi (§ 20) — walory (§ 19) mogą być wydawane adresatom jedynie po przedstawieniu zezwolenia Komisji Dewizowej albo też zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego.

Do czasu przedstawienia przez odbiorcę przesyłki zagranicznej zezwolenia Komisji Dewizowej albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego — urząd pocztowo-celny oddaje przesyłkę taką za potwierdzeniem odbioru do depozytu najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego.

Po przedstawieniu zezwolenia Komisji Dewizowej albo zaświadczenia Narodowego Banku Pol-

skiego lub banku dewizowego urząd pocztowo-celny podejmuje przesyłkę z depozytu Narodowego Banku Polskiego i po załatwieniu formalności przez organa celne zarządza jej doręczenie adresatowi.

O ile zezwolenie (zaświadczenie) nie zostanie dostarczone w terminie 28 dni, przesyłkę zawierającą złoto lub inne walory (§ 19) traktuje się jako niedoręczalną.

§ 22.

Polskie pieniądze papierowe, znajdujące się w przesyłkach pocztowych nadchodzących z zagranicy, powinny być wydzielane z przesyłek przez organa celne, które sporządzają protokół według załączonego wzoru Nr 5, wyszczególniając w nim kwoty ujawnionych pieniędzy.

Wydzielone polskie pieniądze papierowe powinny być przez organa celne przesyłane do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, który zapisze je na rachunek zablokowany, opiewający na nazwisko odbiorcy przesyłki zagranicznej.

Dysponowanie rachunkami zablokowanymi dopuszczalne jest jedynie po uzyskaniu zezwolenia Komisy Dewizowej.

Uprawnienia banków dewizowych posiadają następujące instytucje kredytowe: Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Poczta Kasa Oszczędności, Bank Polska Kasa Opieki S. A., Bank Handlowy w Warszawie S. A., Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A., Bank Gospodarstwa Spółdzielczego i wszystkie ich oddziały.

§ 23.

Ujawnione w przesyłkach pocztowych nadsyłanych z zagranicy nadwyżki zagranicznych pieniędzy papierowych ponad kwoty dozwolone w formie decyzji ogólnych przez Komisję Dewizową powinny być wydzielone z przesyłek przez organa celne, które sporządzają protokół (wzór Nr 5) wyszczególniając w nim kwoty i rodzaj ujawnionych nadwyżek zagranicznych pieniędzy.

Wydzielone z przesyłek nadwyżki zagranicznych pieniędzy papierowych powinny być przesyłane przez organa celne w możliwie najkrótszym czasie, a najdalej w przeciągu 24 godz. do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego do dalszego postępowania zgodnie z przepisami dewizowymi.

§ 24.

Protokoły na wydzielone pieniądze winny być sporządzone przez organa celne w 3 egzemplarzach, z których jeden egzemplarz winien być doręczony urzędowi pocztowemu dla przesłania wraz z kwitem celnym — odbiorcy zagranicznej przesył-

ki, drugi — łącznie z ujawnionymi pieniędzmi — przesyłany do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, a trzeci pozostaje w aktach wystawiającego urzędu celnego. Protokoły te podpisują również pracownicy pocztowi.

§ 25.

Organa celne powinny na każdą zagraniczną przesyłkę pocztową z zawartością pieniędzy papierowych, sporządzić wynik rewizji, wyszczególniając w nim oprócz innej zawartości kwoty i rodzaj banknotów, niezależnie od tego, czy sporządzają protokół czy nie i podając ewent. sposób przesłania tych pieniędzy adresatowi.

§ 26.

Przesyłki listowe, wzbudzające podejrzenie, iż zawierają złoto, pieniądze papierowe lub inne walory, objęte ograniczeniami dewizowymi (§ 19 i 20), powinny ambulanse lub urzędy wymiany, w których otwieranie odsyłek listowych odbywa się bez udziału organów celnych, kierować do odprawy celnej do właściwych urzędów pocztowo-celnych.

Jeżeli takie przesyłki nadejdą do urzędów od dawczych, a brak jest na nich znamion odprawy celnej, należy je zwrócić do właściwego urzędu pocztowo-celnego.

Listy wartościowe z urzędów wymiany, w których odsyłki są otwierane bez udziału organów celnych, należy bez wyjątku skierować do odprawy celnej, umieszczając na nich napis: „do cele-
nia u p.“.

Kwalifikowanie do odprawy celnej przesyłek listowych oraz listów wartościowych w urzędach wymiany, w których jest czynny podurząd celny, należy do kompetencji organów celnych.

VII. Postanowienia końcowe.

§ 27.

Wszelkie zakazy i ograniczenia, wynikające z przepisów instrukcji niniejszej, nie mają zastosowania do Narodowego Banku Polskiego i jego oddziałów.

§ 28.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim. Jednocześnie traci moc instrukcja w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi z dnia 21 maja 1938 r. (Dz. Urz. Min. Poczty i Telegrafów Nr 12, poz. 12) oraz zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 lutego 1939 r. Nr P. Z. 323 w sprawie zmiany instrukcji pocztowo-dewizowej (Dz. Urz. Min. Poczty i Tel. Nr 3, poz. 4).

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

Minister Poczty i Telegrafów
w/z Z. Lipiński, Podsekretarz Stanu

Załącznik do § 7 instrukcji
Wzór Nr 1.

KOMISJA DEWIZOWA
Nr.....

Zezwolenie

Komisja Dewizowa zezwala niniejszym ob. (firmie) na*) wysłanie (wywóz), przekazanie pocztą za granicę następujących wartości:

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia
19.... r.

*) niepotrzebne skreślić!

M. p.

podpisy

Stempel urzędu pocztowego
lub urzędu celnego

Data

UWAGA: Urzędy pocztowe lub celne opatrzą niniejsze zezwolenie po wykorzystaniu swojej pieczęcią i datą i zwrócą Komisji Dewizowej, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 16 ust. 2 inst.

Załącznik do § 7 instrukcji
Wzór Nr 2

....., dnia 19.... r.
Nazwa banku dewizowego
Nr

Zaświadczenie

..... stwierdza, że Komisja Dewizowa (nazwa banku)

decyzją z dnia 19.... r. Nr.... zezwoliła ob. (Firmie) na*) wysłanie (wywóz), przekazanie pocztą za granicę następujących wartości:

.....
.....

Zaświadczenie niniejsze ważne jest do dnia
..... 19.... r.

*) niepotrzebne skreślić!

M. p.

Stempel urzędu pocztowego
lub urzędu celnego

podpisy

Data

UWAGA: Urzędy pocztowe lub celne opatrzą niniejsze zaświadczenie po wykorzystaniu swojej pieczęcią i datą i zwrócą instytucji wystawiającej z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 16 ust. 2 instr.

Załącznik do § 19 instrukcji
Wzór Nr 3

KOMISJA DEWIZOWA
Nr.....

Zezwolenie

Komisja Dewizowa zezwala ob. (Firmie)

.....
na sprowadzenie do kraju następujących środków płatniczych (wartości): *)

.....
.....

*) niepotrzebne skreślić!

M. p.

podpisy

UWAGA: Urzędy celne opatrzą niniejsze zezwolenie po wykorzystaniu swojej pieczęcią i datą i zwrócą Komisji Dewizowej.

Załącznik do § 19 instrukcji
Wzór Nr 4

.....
Nazwa banku dewizowego
Nr

....., dnia 19.... r.
(miejscowość)

Zaświadczenie

..... stwierdza, że Komisja Dewizowa (nazwa banku)

decyzją z dnia 19.... r. Nr..... udziela ob. (Firmie)

.....
zezwolenia na sprowadzenie do kraju następujących środków płatniczych (wartości): *)

.....
.....

*) niepotrzebne skreślić!

M. p.

podpisy

UWAGA: Urzędy celne opatrzą niniejsze zaświadczenie po wykorzystaniu swojej pieczęcią i datą i zwrócą instytucji wystawiającej.

Załącznik do §§ 22 i 23
Instrukcji (Wzór Nr 5)

URZĄD CELNY

.....
Oddział Poczta

PROTOKÓŁ Nr

spisany dnia w sprawie wydzie-
lenia z przesyłki pocztowej Nr nadesła-
nej
.....
przez
pod adresem
odprawionej według wyniku rewizji Nr
z dnia następujących pieniędzy
papierowych:

*) polskie

zagraniczne (nadwyżki ponad kwoty dozwolone)

Rodzaj waluty	Ogólna kwota	
	Cyframi	Słownie

Wymienione pieniądze zostały przekazane dnia
.....
do depozytu

(Wymienić dokładnie nazwę i adres instytucji
bankowej)

(podpis urzędnika pocztowego)

.....
(podpis urzędnika celnego)

M. p.

*) niepotrzebne skreślić!

Poz. 33.

Zaokrąglanie sum z końcówkami groszowymi do pełnych złotych przy księgowaniu i regulowaniu należności.

W związku z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 marca 1948 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 45/48 poz. 166) w sprawie zaokrąglania sum z końcówkami groszowymi zarządza się:

1) Sumy z groszami zarachowywane w dokumentach rachunkowych i kasowych należy zaokrąglać do pełnych złotych wg następujących zasad:

- kończówki sum opiewające na 50 groszy lub mniej aniżeli 50 groszy winny być odrzucone, czyli zaokrąglane w dół;
- sumy z końcówkami przewyższającymi 50 groszy tj. począwszy od 51 groszy winny być zaokrąglane w górę, czyli powiększane do jednego pełnego złotego.

2) Przy sporządzaniu zamknięć na rok 1947 salda poszczególnych kont winny być zaokrąglone według zasad punktu 1 z tym, że różnice groszowe należy przeksięgowywać na różne dochody względnie wydatki za pomocą rocznej listy „H“, lub też wyrównać przez odpisy.

3) Rachunki i inne dokumenty winny być wystawiane na sumy z końcówkami groszowymi. Zaokrąglanie sum rachunków odbywa się w momencie ich księgowania względnie wyrównywania.

4) Zaokrąglanie, o którym mowa w punkcie 1, jest niedopuszczalne:

- przy kalkulowaniu kosztu własnego towarów, robót, usług itp.,
- przy ustalaniu cen jednostkowych.

5) Przy wymierzaniu opłaty za przesyłki itp. względnie ustalaniu należności, przypadającej na rzecz pp. P. P. T. i T. z jakiegokolwiek tytułu, zaokrągleniu do pełnego złotego podlega cała suma należności, natomiast opłatę jednostkową względnie poszczególne pozycje, z których składa się suma należności, pozostają bez zmiany. Np. za przekaz do zagranicy na zł 2 000 — opłata wynosi 30 zł za pierwsze 500 zł i po zł 2,50 za każde dalsze 500 zł. Całość opłaty wynoszącej zł 37,50 należy zaokrąglić do zł 37 i taką sumę zarachować w księdze przyjęć. Analogicznie należy zaokrąglać ogólną sumę należności, przypadających za przesyłki listowe, druki, próbki towarów itp. nadawane masowo, oraz ogólną sumę miesięcznych opłat z tytułu nadanych przez wydawcę czasopism.

6) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych, telegraficznych oraz wpłat na rachunki czekowe P. K. O. należy wpływać na nadawców, by wpłacone sumy z końcówkami groszowymi zaokrąglali do pełnych złotych w myśl postanowień punktu 1.

Przyjęte wpłaty należy w każdym przypadku zarachowywać w odpowiednich dokumentach w sumach zaokrąglonych bez końcówek groszy.

7) W razie nadejścia do wypłaty przekazu pocztowego, telegraficznego lub przekazu czekowego P. K. O. z końcówką groszową, należy sumę zaokrąglić w myśl zasad punktu 1 i zaokrągloną kwotę zarachować.

8) Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia br.

Nr B. K. 2200 z dnia 19. VI. 1948 r.

OKÓLNIKI:**Usterki w zagranicznym obrocie przekazowym.**

Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. stwierdziła, że dużo placówek pocztowych zarachowuje wypłacone przekazy z obrotu przekazowego ze Stanami Zjednoczonymi Am. Płn. i z W. Brytanią niewłaściwie do ksiąg wypłaconych przekazów krajowych. Usterki te popełniane są prawdopodobnie dlatego, że przekazy dla tego obrotu wystawiane przez u. p. Warszawa I na formularzu Nr 521, mało różnią się zewnętrznym wyglądem od formularzy

krajowych przekazów pocztowych. Przypomina się więc, że wypłacone przekazy z obrotu przekazowego ze Stanami Zjednoczonymi Am. Płn., z W. Brytanią i Kanadą wystawione przez u. p. Warszawa I na formularzach Nr 521 należy zarachowywać wyłącznie do ksiąg wypłaconych przekazów zagranicznych.

Nr PZ. 230 z dnia 23 czerwca 1948 r.

Wykorzystanie wolnych obwodów telefonicznych w II strefie.

Celem wykorzystania istniejących wolnych obwodów telefonicznych w drugiej strefie telefonicznej, upoważnia się Dyrekcje do stosowania w tych przypadkach, na wniosek zainteresowanego rejonowego urzędu telefoniczno-telegraficznego posta-

nowień poz. 47 p. 2 lit. b. taryfy telefonicznej, to jest pobierania rzeczywistych kosztów doprowadzenia do stanu używalności nieczynnego obwodu.

Nr TE. 97 z dnia 28 czerwca 1948 r.

KOMUNIKATY:**Postępowanie z przesyłkami gazetowymi zawierającymi tygodnik „Żołnierz Polski“.**

Administracja tygodnika „Żołnierz Polski“ żali się, że liczni jej abonenci nie otrzymują pręnumerowanego przez siebie pisma.

Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że opakowanie czasopisma „Żołnierz Polski“ jest odpowiednie, wykluczające wypadanie w czasie przewozu zawartości spod opaski oraz, że ilość egzemplarzy podana na opakowaniu zgodna jest z rzeczywistością. Nie ulega przeto wątpliwości, że reklamowane czasopisma zaginęły w czasie przewozu lub w urzędach oddawczych wskutek niedozwolonych manipulacji pracowników pocztowych.

Wobec tego, że tego rodzaju zjawiska przyjęły w ostatnim czasie niepokojące rozmiary Ministerstwo Poczt i Telegrafów poleca, aby kierownicy ambulansów, ekspedycy w urzędach oddawczych i wszyscy inni pracownicy pocztowi, mający do czynienia z tego rodzaju przesyłkami przy przewo-

zie i doręczaniu, zwracali szczególną uwagę na stan i zawartość przesyłek z czasopismem „Żołnierz Polski“. W wypadku stwierdzenia naruszenia opakowań lub braku zawartości (niezgodności faktycznej ilości egzemplarzy z ilością podaną na opasce) należy sporządzać protokół z podaniem rodzaju niewłaściwości, nazwą ambulansu, oddziału urzędu itp., z którego tego rodzaju przesyłki otrzymano. Urzędy p. t. (przełożęństwa ambulansów) winny donieść o tego rodzaju przypadkach dyrekcji okręgu, które przeprowadzą potrzebne dochodzenia.

Treść niniejszego komunikatu należy podać do wiadomości wszystkim pracownikom pocztowym, mającym do czynienia z czasopismami w czasie przewozu i doręczania.

Nr PK. 320 z dnia 16 czerwca 1948 r.

Wykazy książeczek oszczędnościowych P. K. O. z których wypłaty doraźne są zastrzeżone.

Zgodnie z postanowieniami § 54 instrukcji o obrocie oszczędnościowym dla urzędów i agencji p. t. jako zbiornic P. K. O., Poczta Kasa Oszczędności przystąpiła do wydawania wykazów książeczek oszczędnościowych, z których wypłaty doraźne są zastrzeżone.

Wykaz Nr 1 zastrzeżonych książeczek stanowi dodatek do niniejszego numeru Dziennika Urzędowego.

Nr PRP. 222 z dnia 23 czerwca 1948 r.

Zwrotne egzemplarze czasopism.

W Dzienniku Taryf Poczt i Tel. ukaże się rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów w sprawie częściowej zmiany taryfy pocztowej, ustalające m. i. stawki opłat za przewóz i wydawanie zwrotnych egzemplarzy czasopism.

W związku z tym Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśnia, że przesyłki ze zwrotnymi egzemplarzami czasopism muszą być opakowane w sposób przepisany ordynacją pocztową dla druków. Nadawcom tych przesyłek należy jednak zalecać,

aby przesyłki te, zwłaszcza cięższe, opakowywali w sposób określony w ustępie drugim komunikatu Nr PK 220 z dnia 8. IV. 1948 r. p. t. „Wykrywanie nadużyć paczkowych i przyspieszenie przewozu przesyłek gazetowych“, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr 9, str. 53.

Na każdej przesyłce ze zwrotnymi egzemplarzami czasopism musi być umieszczony wyraźny napis „Egzemplarze zwrotne“.

Oplaty taryfowe za te przesyłki powinny być uiszczane znaczkami pocztowymi, przy nadaniu.

Przesyłek ze zwrotnymi egzemplarzami czasopism nie należy doręczać adresatom. O ich nadejściu należy adresatów zawiadamiać z wezwaniem do podjęcia przesyłki w urzędzie pocztowym.

Nr PK. 212 z dnia 2 lipca 1948 r.

Przesyłki lotnicze w obrocie krajowym.

W Dzienniku Taryf Poczty i Tel. ukaże się rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów w sprawie częściowej zmiany taryfy pocztowej, ustalającej m. i. stawki opłat dodatkowych za przewóz drogą powietrzną, w obrocie krajowym, przesyłek listowych i paczek bez podanej wartości. W związku z tym Ministerstwo Poczty i Telegrafów komunikuje:

1. Przesyłki lotnicze przewozi się drogą powietrzną, jeżeli przez to osiągnięte przyspieszenie doręczenia. Przesyłki te przewozi się zwykłą drogą pocztową, jeżeli przewóz ich drogą powietrzną nie spowodowałby przyspieszenia bądź nawet opóźniłby ich doręczenie.

2. W braku bezpośrednich połączeń lotniczych z miejscem przeznaczenia przewozi się przesyłki lotnicze za pośrednictwem linii lotniczych najkorzystniejszych przy częściowym użyciu zwykłej drogi przewozu, lub też za pośrednictwem najszybszych połączeń pocztowych.

3. Oplaty za przewóz lotniczy pobierane są

oprócz taryfowych opłat pocztowych, ustalonych dla przesyłek danego rodzaju.

Oplaty lotnicze muszą być uiszczane w całości przy nadaniu.

4. Wymiary paczek lotniczych nie mogą przekraczać 100 cm na długość i 50 cm w innym kierunku. Paczki z podaną wartością nie mogą być przyjmowane jako lotnicze.

5. Bez opłaty za przewóz lotniczy przewozi się drogą powietrzną opłacone dostatecznie za przewóz zwykłą drogą pocztową: listy do wagi 20 g, kartki pocztowe oraz przekazy pocztowe i telegraficzne, — jeżeli warunki techniczne pozwalają na przewóz lotniczy oraz jeżeli taki przewóz zapewnia przyspieszenie doręczenia przesyłki.

Wyjatek stanowią urzędowe listy i kartki pocztowe, opłacone znaczkami urzędowymi oraz sądowe listy i kartki pocztowe, nadane za opłatą kredytowaną, które przewozi się drogą powietrzną tylko wtedy, gdy zostaną opłacone także i za przewóz lotniczy.

Nr PK. 212 z dnia 2 lipca 1948 r.

Wyplata przekazów czekowych P. K. O. nadchodzących pod adresem kierowników szkół.

Przekazy czekowe P. K. O., wystawiane z rachunków czekowych Izb (Urzędów) Skarbowych, nadchodzące pod adresem kierowników szkół powszechnych jako płatników na wypłatę uposażeń służbowych dla nauczycieli, należy traktować jako przekazy urzędowe.

Przekazy takie nie podlegają doręczeniu wraz z gotówką, lecz powinny być wypłacane w urzędzie

(agencji) p.t. bez pobierania opłaty za doręczenie (§ 210 Ordynacji Pocztowej).

Dla zwrócenia uwagi urzędu p.t. na urzędowy charakter przekazu, w adresie będzie podawana oprócz nazwiska i imienia odbiorcy także jego funkcja służbowa (np. kierownik szkoły, nauczyciel), uzupełniona określeniem: „płatnik“ względnie „Płatnik rejonowy“.

Nr PK. (PRP — 420) dnia 28 czerwca 1948 r.

Rozszerzenie obrotu pocztowego z Niemcami.

Nawiązując do komunikatu Nr PZ 200 z dnia 25. 3. 1948 r. (Dz. Urz. Nr 8/48), dopuszcza się dodatkowo w obrocie z Niemcami, w obu kierunkach, jako przesyłki polecane, obok listów i kartek, również pakietki, próbki towarów i papiery handlowe.

Listy i kartki mogą być adresowane „Poste restante“.

W związku z powyższym uchyla się przedostatni ustęp wymienionego komunikatu.

Nr PZ. 200 z dnia 1 lipca 1948 r.

Legitymacje unieważnione

Wystawione przez Dyr. Okr. P. i T.	Nr leg.	Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Miejsce zamieszkania
Katowice	2061	Murek Melania	prac. kontr. um.	R. U. T. T. Katowice
Katowice	3792	Kozica Tomasz	prac. kontr. fiz.	P. U. P. Katowice
Katowice	1942	Kozica Konstancja	żona p. k. f.	P. U. P. Katowice
Katowice	913	Zawodniak Leokadia	żona st. montera	R. U. T. T. Sosnowiec
Katowice	762/1	Krzykańska Lucyna	prac. k. um.	R. U. T. T. Sosnowiec
Poznań	13364	Piotrowska Teresa	żona kontr. list. w.	Ag. pt. Krobielewko
Poznań	10173	Trzeciak Maria	żona k. mł. poczt.	Rej. Utt. Ostrów Wlkp.
Poznań	9571	Waleczak Józefa	żona eksped.	Upt. Tarnowo Podg.

Osoby legitymujące się unieważnionymi dokumentami należy oddać władzy bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrek-

cji O. P. i T. lub Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Nr Pr. 12/48 z dnia 6 lipca 1948.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, pl. Małachowskiego 2.

Wpłaty za Dziennik Urzędowy należy uskuteczniać na konto czekowe P. K. O. Nr I-3000.

Prenumerata wynosi kwartalnie 200 zł, półrocznie 400 zł, rocznie 800 zł.

Tłoczono w Państwowych Poznańskich Zakładach Graficznych Okr. Północ — Zakład Gł. 7500-3193/7. 48.

Cena 15 zł